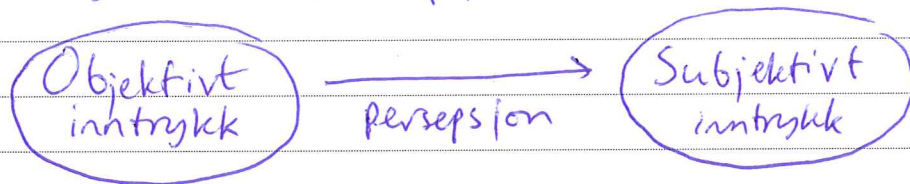

Oppg 3

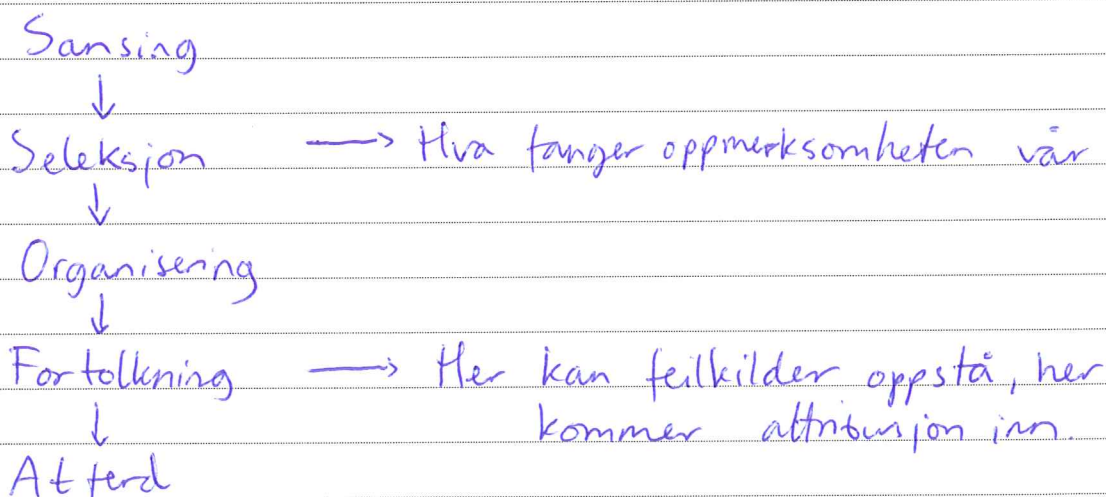
Gjør rede for begrepet "attribution" og drøft hvordan attribusjonsprosessen kan påvirke vår oppfatning av andre mennesker.

For å forklare begrepet attribution må vi ta utgangspunkt i persepsjonsprosessen, ettersom attribution er en forlengelse av persepsjon.

Persepsjonsprosessen hjelper oss til å danne et subjektivt inntrykk av det objektive inntrykk sansene våre først gir oss. Persepsjonen er subjektiv, selektiv, utfyllende og organiserende.

Persepsjonsprosessen

Emnekode : PS-101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 2 av 22

Feilkilder i persepsjonsprosessen:

- Førsteinntrykk
- Attribusjon
- Lik en selv
- Stereotypier
- Glorieeffekten

Attribusjon er som sagt en forlengelse av persepsjonen. Vi tillegger mennesker egenskaper for å forklare deres atferd. F. eks dersom vi ser en person gi en annen blomster. Vi søker å finne forklaring på hvorfor personen gjør dette. Vi kan tolke det som at personen er veldig forelsket, veldig snill, eller at personen har blitt bedt om å gjøre det. Vi kan altså prøve å bedømme intensjonen som styrt av det indre eller situasjonen.

Attribusjonsprosessen

- Observerer atferd
- Bedømmer intensjon
- Attribuerer årsaken

Dersom vi ser på et annet eksempel kan vi forklare menneskets fundamentale attribusjonsfeil:

Når vi hører om en person som har blitt tatt for å kjøre alt for fort har vi lett for å tenke at personen er uansvarlig og umoden, og vi forutsetter gjerne at ~~personen~~ dette ikke er noe nytt for personen. Når vi hører om noe sånt fra andre, istedet for å ha sett det selv er

Emnekode : PS-101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 3 av 22

det også fort gjort at mennesket som har fortalt oss det har lagt til sitt eget syn på hendelsen og aktøren. Dette kan forsterke det negative eller mer positive synet på aktøren.

Når vi er observatører av en hendelse blir vi ofte litt blinde på selve situasjonen, ofte har vi ikke god oversikt, og vi bedømmer derfor ofte hendelsen ut i fra aktørens personlige egenskaper. For å forstå hendelsen tenker vi altså at dette nok er noe denne personen gjentar ofte. "Han kjører alltid farlig". Når vi ~~tillegger mennesker~~ forklarer situasjonen ut i fra personens indre egenskaper kaller vi det disposisjonell attribusjon.

Dersom vi selv er aktører i en slik situasjon, forklarer vi det ofte annerledes. Hvis vi kjører for fort begrunner vi det ofte i at: "veien var så rett og fin", "hadde dårlig tid" osv. Denne typen å forklare en hendelse kalles situasjonell attribusjon.

Vi tillegger omgivelsene skyld når vi selv er aktøren for å forklare vår egen atferd. Ofte har vi en mye bedre oversikt når vi selv sitter i bilen i forhold til når man hører om det.

Emnekode : PS-101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 4 av 22

Når vi selv er aktører forklarer vi altså atferden vår ut i fra omgivelsene / situasjonelle faktorer, mens når vi er observatører som observerer en hendelse forklarer vi aktørens atferd ut i fra personlige egenskaper / indre verdier osv. Dette er den fundamentale attribusjonstil.

Det er solid forankret i sosialpsykologien at mennesket søker en balanse mellom atferd og holdninger, det er vår natur å være forholdsvis konsistente. Men atferd og holdninger har ikke noe en-til-en forhold og en holdning er ofte generell mens en handling er spesifikk. Likevel er det lettere for mennesket å tenke at det er en sammenheng oftere enn ikke, og at vi selv kan vurdere atferd ut i fra situasjon, mens andre formidler sine holdninger, verdier og syn med sin atferd. Dette hjelper mennesket kanskje til å oppfatte omverdenen som noe forståelig, og trygt.

Oppgave 5

Gjør rede for mulige årsaker til aggresjon ut fra ulike forklaringsmodeller.

Det finnes flere ulike tilnærminger til aggresjon. Det kan være instinktiv tilnærming, personlighets-, eller læringstilnærming eller sosial tilnærming, men uavhengig kan aggresjon forklares som

- Et mål/ønske om å skape frykt
- Et resultat av egen frykt eller mistenksomhet
- Fremme egne interesser.

Flere definisjonsforslag for begrepet aggresjon har blitt laget, og ut i fra forslagene til "Deaux, Dane og Wrightman", "Baron og Byrne" og Tore Bjerke kan vi si at aggresjon er:

- En intensjon om å volde skade
- Der intensjonen er det riktige
- Aggresjonen kan være fysisk og/eller verbal.

Jeg forklarer her ut i fra 3 forklaringsmodeller

1. Frustrasjons-aggresjonshypotesen
2. Aggresjon som lært atferd
3. Aggresjon som instinkt.

Emnekode : PS 101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 6 av 22

Først bør det sies at mennesket kan deles inn i personlighetstyper, ~~der~~ type A ~~er~~ er relevante i denne sammenheng.

Type A personligheter kjennetegnes nemlig som pågående, konkurranseorienterte mennesker. De er ambisiøse men også preget av fiendtlighet. Fiendtlighet er et stikkord for denne typen mennesker og de kan derfor også fort bli aggressive.

Til sammenlikning er type B mennesker mer avslappet i forhold til oppgaver og å vise seg frem.

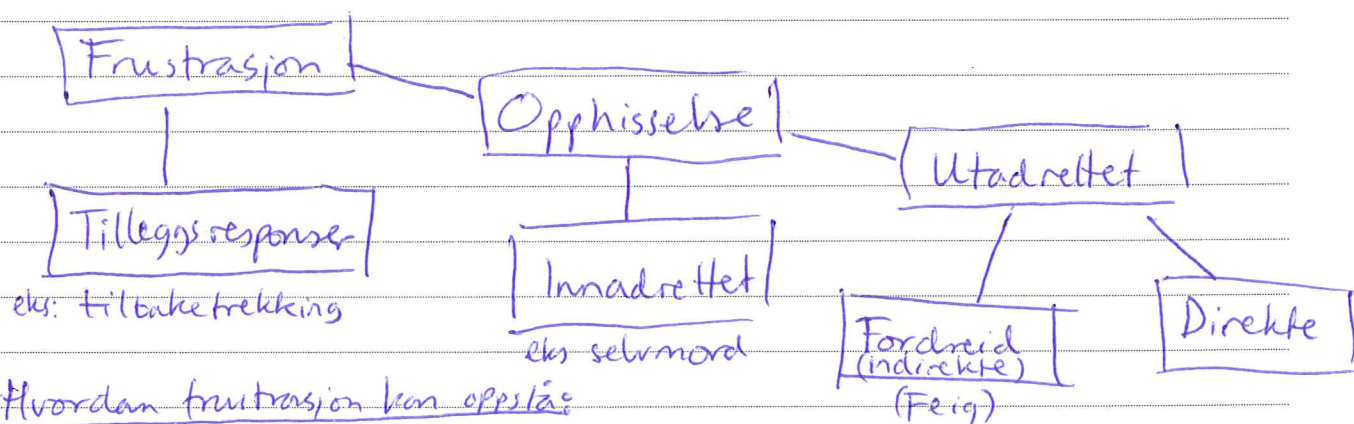
Det bør kanskje også nevnes at aggresjon kan være positivt, for eksempel i idrettsammenheng, der vektløfteren er det beste eksempel i hvordan han hisser seg opp foran et ekstra tungt løft. Det å bruke aggresjonen sin til å utføre en høyverdig handling kaller vi sublimering og er en avansert, følelsesmessig forsvarsmekanisme.

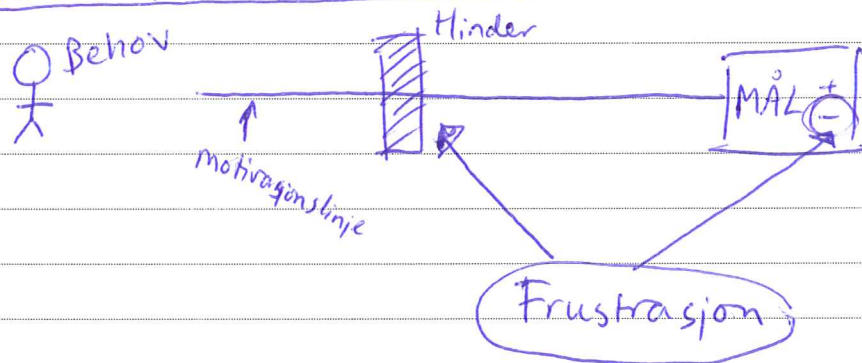
1. Frustrasjons - aggresjonshypotesen.

Denne hypotesen ble skapt av en gruppe amerikanske forskere i 1939. (Dollard, Milner m.fl.) De mente opprinnelig at all aggresjon er et resultat av frustrasjon og at frustrasjon alltid leder til aggresjon. Dette synet fikk de kritikk for, og senere tilpasset de teorien til å mene at aggresjon kunne være en følge av frustrasjon.

Modellen (tilpasset av Myers 2001)

Howdan frustrasjon kan oppstå

Emnekode : PS 101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 8 av 22

Den siste tegningen viser hvordan frustrasjon kan oppstå. En persons vei mot et mål for tilfredstillelse av et behov kan skape frustrasjon både dersom en hindring oppstår og/eller målet blir nådd men er "feil" (ikke tilfredstillende).

Nå kommer vi til modellen. Den viser hvordan frustrasjon kan undertrykkes gjennom tilbaketrekking.
~~Den viser hvordan frustrasjon kan undertrykkes gjennom tilbaketrekking.~~

Dersom opphisselsen ikke kan undertrykkes vil det føre til aggresjon, enten inadrettet (eks. selvmord) eller utadrettet (mot noen andre). Denne utadrettede aggresjonen kan vise seg gjennom direkte aggresjon eller fordreid (indirekte aggresjon) og så kalt feig.

En modell som viser indirekte og direkte aggresjonssekvenser:

Fysiske	Dir. aggresjon Slag, spark	Indirekte (instrumentell) agg. Unnlate å hjelpe
Psykiske	Hån utskjelling	Baksnakking

2. Aggresjon som lært atferd.

Albert Bandura mente at mennesker lærte å være aggressive gjennom å imitere. Personer barnet ~~observerer~~ observerer rollemodeller (f.eks foreldre) slippe unna straff etter å ha utført voldelige handlinger vil det kunne lære seg å være voldelig selv.

Bandura mente også imitasjon kunne forekomme ved å se vold på TV, noe han ikke har fått like mye støtte for som ^{den generelle} ~~selv~~ oppfatningen om aggresjon som lært atferd.

Vi kan skille mellom tre oppfatninger:

- Aktiveringsoppfatningen
 - Barn lærer seg aggressiv atferd ved å imitere det de ser på TV.
- Katarsisoppfatningen
 - Barn får en utladning for aggressive impulser gjennom å se vold på TV. Altså forebyggende
- Nullhypotesen
 - Vold på TV hverken aktiverer eller utlader barnet.

Den første virker kanskje mest logisk og har også fått mest støtte.

Emnekode : PS 101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 10 av 22

3. Aggresjon som instinkt.

Konrad Lorentz mente man kunne sammenlikne menneskers aggresjonsinstinkt med dyrs. F.eks. vil katter og mus alltid være naturlig fiendtlige mot hverandre.

Freud mente mennesket bestod av livsdriften og dødsdriften som i en evig kamp kjempet mot hverandre. Av og til kunne det skje at dødsdriften (som hovedsakelig kjempet for individets selvutsløttelse) kunne rettes utover og formes til aggresjon. Mennesket vil i følge Freud søke en drittsreduksjon ettersom det kjennes ubehagelig og mente videre at det var mulig å kanalisere aggresjonen om til noe høyverdig (sublimering). For eksempel kunne aggresjon være drivkraften bak humanitært arbeid.

Oppgave 4

Forklar Freuds psykodynamiske modell, og drøtt hvordan denne dynamikken kan utrikke ulike typer angst.

Sigmund Freud (1856-1939) var lege. Under hans tid som lege fant han ut at det ikke var nok for ham å behandle det fysiske ved hver pasient. Han ville prøve å forstå menneskets psyke.

Han utviklet dermed "den frie assosiasjonsmetode", der pasientene skulle fortelle om det de ville snakke om. Freud mente nemlig at alt ^(som ble sagt) hadde en sammenheng med deres personlighet, og at personligheten var konstant fra slutten av puberteten ^(genitalstadiet) / ungdomsårene.

For å forklare Freuds psykodynamiske modell er det viktig å trekke inn et par begreper:

Psykisk determinisme:

Dette begrepet er sentralt i Freuds teori. Det går ut på at alt kan forklares i psyken vår. ~~Det er ikke~~

Vår personlighet kan, ifølge Freud, forklares i oppveksten vår og etter det kan alt vi gjør begrunnes i denne. Her er de psykoseksuelle stadiene sentrale. Kommer tilbake til det.

Ubevisste prosesser:

Mennesket er styrt av det ubevisste. F.eks følelser. Vi vet hva vi føler men ikke hvorfor vi føler det.

Primærprosessen finner vi i spedbarnet som gråter dersom det ikke får det som det vil. (id)

Emnekode : PS 101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 12 av 22

Jeg vil si litt kort om de psykoseksuelle stadiene for å forklare hvor ego og superego oppstår.

Oralstadiet (0-18 mnd)

Freud mente barnet hadde en ~~erogen~~ erotisk sone for hvert stadiet, som barnet måtte tilfredsstille for å ikke fikseere, noe som ville påvirke personligheten senere (jmf. psykisk determinisme)

I oralstadiet var dette munnen. (uttørrking og spising)

Analstadiet (18-24 mnd)

I dette stadiet lærer barnet ~~å kontrollere~~ ^{for} ~~utløsning~~ om rett og galt gjennom volvers fordømming av deres alferd (tisse, basje osv) Det er altså her ego dannes.

Det falliske

~~Latens~~stadiet (3-6 år)

Går ikke nærmere inn på ødipus og elektrakontlikten (penismissing) men sentralt her i forhold til utvikling av superego er likevel at barnet tar med seg foreldres normer og verdier og slike oppstår samvittigheten når disse brytes.

(6-pub)

(pub-ungdom)

Latensstadiet og ~~Latens~~ Genitalstadiet er ikke videre relevant for denne oppgaven, men nevner at det i latensstadiet ikke er fokus på utvikling rundt spesielle kroppsområder, mens det i genitalstadiet utvikles den konstante ~~barn~~ personligheten gjennom en oppsummering av tidligere fikseringer.

Emnekode : PS101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 13 av 22

Freuds psykodynamiske modell handler om det dynamiske samspillet mellom id, ego og superego.

Id: Id er våre grunnleggende ^(uknittede) behov og lyster. Freud mener spedbarnet er et symbol på id. Som spedbarn krever vi uten å tenke på om det er rett eller galt eller upassende. Vi gråter når vi ikke får det og vurderer ikke konsekvenser av vår oppførsel. Id er altså menneskets fortrenkte behov og sterke lyster som i hovedsak må stenges ute fra personligheten for at ikke vi skal oppfattes som unormale.

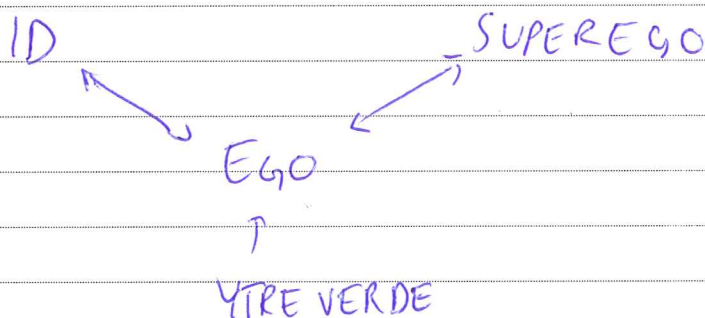
Ego: Ego står som en logisk formidler av våre lyster og begrensninger (superego). Ego oppstår som en internalisering av den ytre verdens regler for rett og galt. Med internalisering menes at vi ikke trenger å bli fortalt hva som er rett og galt. Vi vet det bare. Ego er altså våre ermer til å vite hvordan vi skal oppføre oss i forhold til samfunnet.

Superego: Dette er vår følelse av samvittighet overfor handlingene våre. Den dømmende delen av personligheten. Superego oppstår ifølge Freud i det falliske stadiet (3-6 år) når vi overtar foreldres normer og verdier. Folk som ikke utvikler et "sterkt" superego vil ofte utvikle kriminell atferd.

Samspeillet

Det dynamiske samspeillet:

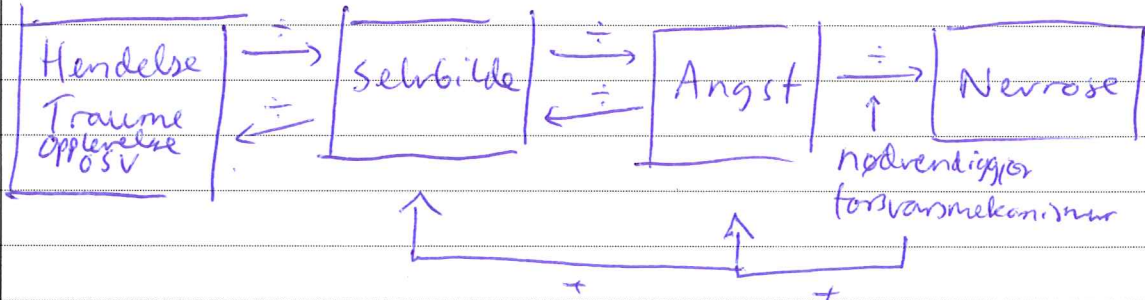
Ego står som sagt som en logisk formidler av våre fortrenkte lyster og den dømmende delen av personligheten, fra superego. Det trengs et sterkt ego for å stå imot id's impulser og samtidig ikke la superego ødelegge personligheten vår. Dette trenger vi forsvarsmekanismen til.

Dersom forsvarsmekanismene våre blir en for stor del av personligheten, kan vi bli innesluttete og det hindrer normal omgang med andre mennesker.

Forsvarsmekanismen er ^{som sagt} likevel svært viktig dersom de brukes hensiktsmessig. Ved hjelp av forsvarsmekanismen kan vi stenge ute vønde opplevelser (fortrengning) til vi er bedre rustet til å håndtere dem. For som Freud sier blir ikke det vi fortrenger borte, det eksisterer fortsatt i det ubevisste.

Angstutvikling:

Dersom man opplever noe traumatisk kan dette føre til et negativt selvbilde. Dersom denne opplevelsen dukker opp igjen i minnet ofte vil selvbildet bli ytterligere negativt. Dette kan føre til at det utvikles angst, som igjen kan føre til enda dårligere selvbilde og igjen enda større angst. Ved at angsten forsterkes nødvendigvis forsvarsmekanismer for å hindre nevrose. Angsten kan derfor også sees på som en ressurs dersom den får mennesket til å ta tak og forbedre livskvaliteten. Det kan føre til redusert angst og bedre selvbilde.

Freud har fått en del kritikk i senere tid.

Mange mener hans syn på mennesket er for pessimistisk gjennom at barnet ~~er~~ i utgangspunktet er asosialt (selvpsykologien Heinz Kohut mener barnet er sosialt) og at ~~personligheten~~ personligheten er konstant og ikke kan endres. Jungspsykologien mener ego er der fra starten av. Han har også fått kritikk for at andre terapiformer er mer effektive (kognitive, kognitiv-attend, attend) men den kanskje viktigste kritikken er at hans teorier er pseudovitenskapelige, dvs at de synes å forklare empiriske funn, men kan ikke forskes på empirisk selv.

Emnekode : PS-101

Kandidatnr. : 3803

Dato : 26.11.2010

Ark nr. : 16 av 22

Oppgave 6

Forklar Zimbardos fengsels eksperiment i lys av teori om normer og roller.

Phillip Zimbardos berømte fengsels eksperiment ble utført i 1971 i kjelleren på Stanford University i San Francisco, California. 24 menn fordelt på to grupper av hhv voktere og innsatte deltok i eksperimentet om autoritar utvikling i sosiale systemer. For at eksperimentet skulle virke mest mulig realistisk ble "fangene" hentet overraskende med blålys. Vokterne fikk utdelt uniformer mens fangene fikk kjortler. Vokterne fikk så beskjed om å VÆRE voktere, ikke late som, mens de samtidig fikk streng beskjed om ingen vold. Forsøkespersonene var blitt nøye utvalgt gjennom testing for å være mest mulig like "mannen i gata" og samtidig gode forutsetninger for å takle påkjenninger, slik jeg har fortått det,

Eksperimentet var ment å vare i 14 dager men måtte avsluttes etter kun 5 dager, da eksperimentet var "på vei" ut av kontroll. Vold hadde vistnok forekommet, og Zimbardos kone brøt inn og avsluttet det hele.

~~Avsluttet~~

Grunnen til at eksperimentet måtte avsluttes var at vokterne og ansatte, kanskje spesielt vokterne, hadde levd seg for mye inn i rollene. For å forklare hvordan dette kan skje må vi først se på litt teori:

Emnekode : PS-101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 17 av 22

Normer: Felles verdigrunnlag, -gjensidige
Normer er en gruppes felles forventninger til hverandre. Det er uskrene regler som gruppe medlemmer forventes å følge. Dersom normer brytes vil gruppens medlemmer reagere med sanksjoner og straffe de eller det medlemmet som ikke har respekt for normene

Sentralt i forhold til normer ligger begrepet konformitet som går ut på menneskers behov for å ikke skille seg ut i en gruppe. Mange vil forstå konformitet som et synonym med dårlig selvbilde, men det trenger ikke være så svart/hvitt. Mange utviser en viss grad av konformitet i sosiale sammenhenger og i f.eks trafikken er det et "must" at alle er konforme.

Roller:

Det finnes roller i alle sosiale systemer. Hjemme har en kanskje farsrollen, mens på jobb har man rollen som ansatt. Roller kan forklares som forventninger til deg som gruppe medlem. Det forventes at du fyller rollen din, om det så er som far, sjef eller ansatt. Når vi kommer inn i nye grupper er vi ofte litt famlende og usikre på hvordan vi skal oppføre oss. Dette kommer av at vi ikke har funnet vår rolle enda.

Emnekode : PS-101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 18 av 22

Effektivitet i forhold til en gruppes utvikling kan forsterkes ved tydelige inndelte roller og felles verdigrunnlag i gruppen (normer). Tydelig inndelte roller vil gjøre forventningene til hva du som gruppe medlem skal gjøre tydelig, og det blir lettere å fokusere på egne oppgaver. Man vet hvem som gjør hva, og hva som forventes av deg i din stilling (rolle). Normer hjelper i den forstand at man har en felles forståelse av hverandre og hva som skal gjøres og man holder seg derfor innenfor temaet.

Videre ifht ~~normer~~ roller blir det viktig å nemne begrepet lydighet. Lydighet vil si å gjøre som en autoritet bestemmer at en skal gjøre. Lydighet kan bli sett på som positivt i f. eks militæret eller når man som barn gjør som læreren sier, men det kan også få stuyge konsekvenser. Milgram undersøkte destruktiv lydighet uten at jeg skal gå nærmere inn på det.

Tilbake til eksperimentet i kjelleren på Stanford University:

Rolleidentifisering skjer veldig raskt, gjennom uniformer og kvartler. Dette i tillegg til at ordensregler kan gjelde for fanger skaper et sterkt inntrykk av fangenes mindreværd helt fra forsøket start. Vokterne impiner seg kanskje med at dette inntrykket må opprettholdes, og at dette blir motivasjon bak for eks. ideen om at fangene må kontrolleres gjennom fornedring.

Emnekode : PS 101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 19 av 22

Vel å ~~øse~~ rekke fangene midt på natten og tringe dem til å ta armhenslinger mens de presser foten på ryggen gjør de både seg selv og fangene et solid inntrykk av at de står høyere på rangstigen.

Det forventes lydighet fra fangene gjennom voktemes følelse av at det er de som har kontroll, fangene må straffes dersom de ikke gjør som de får beskjed om. Vi ser altså her hvor tydelig rolleinndeelingen har ført til autoritær atferd.

Samtidig oppstår det sannsynligvis en norm i voktergruppen om at "det er vi mot de" noe som fører til at enkelte gruppe medlemmer som egentlig føler at oppførselen er feil og ikke vil være med på det likene ^{tore} henger med. (gratispassasjerer) eller ikke tør å si imot (group think - selvsensur) jeg kommer spesifikt tilbake til disse teoriene om jeg får tid.

(destruktiv)
Kanskje ser vi tegn til lydighet overfor forsøksleder når vokterne går over streken og begynner med vold mot de insatte. De har tross alt fått beskjed om å VÆRE voktere og straffe fangene, og vå bryte regelen om vold blir kanskje bare sett på som et lite ubetydelig regelbrudd for å opprettholde ro og orden; som jo er hovedoppgaven deres.

Emnekode : PS-101
Kandidatnr. : 3803
Dato : 26.11.2010
Ark nr. : 20 av 22

Som nevnt kan det konformitetspresset som oppstår blant vokterne føre til at enkelte gruppemedlemmer er med mot sin vilje eller at de bare ikke vil ta del i handlingene.

Blant vokterne

Kanskje kan vi her også se tegn til tilskuereffekten da folk som er med i forsøket ikke kjenner hverandre så godt, og at det derfor er vanskelig for enkeltpersoner å bryte inn når en person går for langt, ^{Dette} som følge av at man er "redd" for å bryte en norm som man ikke ser, men som man er usikker på om er der.

Jeg nevnte gratispassasjerer (social loafing) og det kan vi også anta at har vært til stede i en gruppe på 12. Det vil si at man ikke utnytter sine ressurser og sier ifra hva man mener og synes som følge av at man ikke "gidder", eller orker. Sosial facilitation ~~er~~ ville jeg også tro har funnet sted både blant fanger og vakter i form av at alliansene hos fangene og den mest aggressive delen av voktergruppen antakelig har tyrt hverandre opp og på den måten presset hverandre lenger i utagerende atferd. Det kan også ha blitt en konkurranse mellom vokterne og fanger om makten, og at de således har tyrt hverandre opp tilsvarende social facilitation.

Til slutt vil jeg trekke inn et par koblinger med fenomenet Group Think av Janis:

Overvurdering av gruppen - dens makt og moral

1 - illusorisk opplevelse av usårbarhet → ekstrem optimisme som kan føre til at gruppen ^{gjetter seg selv} ~~tar~~ ^{selv} ekstrem risiko

2 - ukritisk tro på gruppens moral. → ignorere moralske og etiske konsekvenser.

Mental innsnevring

3 - kollektiv rasjonalisering → avviker advarsler
Tilnærmet i forkjøret overbevise seg selv og andre om at gruppen tar rette avgjørelser

4 - stereotyp syn på andre ledere som duomere osv

Press i retning av enighet/konsensus

5 - selvsensur blant gruppemedl.

6 - felles forståelse av samhold og enighet

7 - direkte press mot gruppemedlemmer som er uenige

8 - selvoppnevnte "tankepolitere" dannes.

Blant disse 8 symptomene ~~er jeg~~ som karakteriserer gruppetenkning synes jeg det er flere likheter med utviklingen i Zimbardos eksperiment, spesielt blant vokterne.

Emnekode : PS 101

Kandidatnr. : 3803

Dato : 26.11.2010

Ark nr. : 22 av 22

Jeg kommenterte tidligere punkt 5 (selvsensur) blant gruppe-medlemmene i voktergruppen. Men også rasjonaliseringen (kanskje rundt å ta i bruk vold), og den ukritiske troen på gruppens moral synes tydelig for meg.

Et direkte press mot utbrytere vil nok også ha vært til stede. Med andre ord ser vi flere kjennetegn. Resultater av dette kan være mangelfull utredning av mål, alternativer, risiko og beredskapsplaner, samtidig som at info som strider mot etablerte oppfatninger blir forkastet, ny info ikke søkt spesielt etter og slagside mot å gjennomgå forkastede alternativer.

Gruppetenkning forutsetter at 1. en krise oppstår (fanzene gjør opprør), 2. gruppen har samarbeidet over en viss periode (perioden er kort men rolleidentifisering er så tydelig at dette antakelig oppfattes annerledes) 3. Gruppen er isolert 4. lederen får med seg gruppen på en bestemt løsning av krisen. ~~eller~~

Det er i dette siste punktet spørsmålstegnet med sammenlikningen må settes. Var det en leder blant vokterne? Jeg vil gjette på ja, for i alle sosiale systemer utvikles det roller og i voktergruppen vil også en eller kanskje et par mennesker ta på seg lederrollen, og når den eller disse for for mye tillit kan dette få svært uheldige konsekvenser.